વીક્રમકે ગાને

શનિમહાત્મ્ય.

ઉર્ફે

રાજા વિર વિક્રમ

રચનાર

મુનશી મોહમ્મદ અબ્દુલ અજીજ

તખલ્લુસ જાઈક

—:0:—

પ્રસિદ્ધ કરનાર

ધી. ઇન્ડીયન, ઓપેરા કંપનીના

માલેક

—:0:—

મુંબઈ:

પારસી પ્રીંટીંગ પ્રેસ.

૧૮૯૩.

કીંમત બે આના.

શાનિ મહાત્મ્ય

પરમેશરકો ભજ ગાવોજી
કરો સુમરન સબ મીલ ભગવતકી
શ્રી નામ બખાન મગન મગન નીત ભજન ભજન
મીલ સારેજી—પરમેશરકો—
મન લુભાએ લીયોરી હરી નામ સાજત ગુનીયન હરઆં
હરદાં કુરબાં રંગ લાયોરે
સબ ગુન ગાએં દીન દીનગીન રંગનીત હરદાની
હરદમ પાયોરે—પરમે૦

૨

કરૂં કરૂં ભાઇ અએસી કએસે બુતે કબુલ
લુત્ફે કરમ રખો મોપે ભૈયા બરીત નમોમેયે તુમ બાત કરો
સરો ચસ્મસે માનું હુકમવા સાયા કરમકા તુમ હર ઘાત રખો
રીતકી બાત કરો મોસે ભૈયા ધ્યાન નયેજી સીફાત કરો

૩

હુકમ તોરારે માનુરે જાનો દીલસે યેઅ બનાહી મોહેઆર
સરોચશમ સુનસે ધરૂ—હુકમ૦—
રમાં તુમ્હારા દીલસે સુનું મએ રાજપાટ અબ કરૂં મએ
જો હુએ મરજી તોરી હરકી મેહેર હરદમ તો હે ચાહત
હું હરહોરી—હુકમ૦

૪

ક્યા રંજો અલમ ચર્ખે કોહનસે છુટા
મએથક બથક અફસોસ વતસે છુટા

લટકા કીયા મુએ દસ્ત બીયાબાનોમે
ગમ ન મુજ આવારા વતનસે છુટા
કીસતને દીયે રંજ મુઝે કયા અફસોસ
દીલ મુર્ગ સીફત અએશો ચમનસે છુટા
એક રામસે ભગવતકે યે હુએ અબ ઉમીદ
અબ બખ્ત મેરા દામે મોહનસે છુટા.

૫

માલીક હુએ વો સબકા પરવર દાવર હમપર જિસીકા સાયા
દો જગકા વોહી હુએ કીરતાર ગુની નીરંકાર મુતલક દાદાર
બર હક રહેનાર સરજનહાર ભજે ઉસીકો ઘડી ઘડી હર
હરબાર

૬

સુનો ઇસકી સીફત માહારાજ ઇસઆન
ગીરેહ મંગલકી હુએ કએસી પ્યારી શાન
જો પુજેગા ભલા ઇસકો ગુન ગ્યાની
નીત આન બાનસે મનસા પાવે
નયા રંગ લાવે ન્યારીઆન—સુનો૦
સબસે સરસ હુએ ગુનીયન રસ હુએ
ચમકત જગમે લએલો નહાર હુએ
હરબાર બાર હુએ કામગાર યે સારી
ઇસકી પ્યોરીશાન—સુનો૦

૭

ગુન ભરીયા કામગાર હરબાર ગુનીયન
…ન હરગુન સુધવાર—ગુન
…મદે તુમકો સુનાવત સુનો૦

માહારાજ તુમગોરી દીલસે
નજર મેહેરકી ન હોગી ઇસકી
ઉસપર ન્યારે સુખ મીલે હર
આઆત સાઅત—ગુન૦

૮

સુન રાજા કેહે તે હુએ અમહુમ સારે નવાંગી રેહ રાની
હુએ ન્યારે
સભી દેવતા ઇસસે હારે ઇસે ઝુકતે સારે—કહેતે૦—
જોર શોરસે ઇસકે હરએક હુવાના કામ
આજે ઇસકે અદના આલા સભી હુવે હએ ખામ
ઉસકો હીમત જુરઅત ભાવે હરગુનગુની સોહાવે હરઢંગ
ન્યારે કુહે૦—
ગાડી બાનસેજ રાહુઇ ખતા ભુલમે ઠોર
કરદીયા દમમે ઘોડોકો ઔર ગાડીનાનકો કોર
ઉસકા બાપથા ઉસમે બએઠા સાથ ઊસેભી અંધા બનાયા
હુએ ઉસકે ગુન ન્યારે—કહેતે—૦

૯

માહારાજ ન ગુસ્સા લાઓ ખામોશ જરાહો જાઓ ટુકમે
હેરો દયા ફરમા
મો નસ ઓજમે ઇતના આવો આવો
દૂર જારી દુખીયારી તુમ્હારી હરખારી
ન માનુંગા મએં જબતક હરગીજ કહેર નઢાઊ જબતક ઇસપર
કરમકરો માહારાજ યે મુજપર કહેતી હું મએંઆજીજ હોકર
કરો મેહેરબાની અબ ગુનગયાની નીત અહેસાની ગુસ્સારાના
યે મજોલાની કરદારાની કરો મેહેરબાની અબ :—

વકત કઠન હુએ રંજો મોહન હુએ સખ્ત જતન હુએ
ખામોશ રહેના કરો મેહેર હમપર શોર ન કરના દયાકી
હોનજર

છોડો બહાના કરમહો યકસર કહો ન જબાંસે
નીસદીન પલછીન કરો મેહેર ગીનગીન હરઘડી દીન દીન
બખ્શદો માહારાજ કુસુરયે સબ આજ માહારાજ માહારાજ
માહારાજ ઇસદમ

ખતા બનાઆઇ ભુલયે પાઇ ઉમીદકી તુમસે હુએ રસાઇ
ગુસ્સા ન દીલમે લાના લાના—માહારાજ—૦

૧૦

ભગવત યે કયોંસા રંજકા સાબાન હો ગયા
બએઠ બીઠાએ મુફ્ત પરેશાન હો ગયા
ઉફતાદ પેશઆતી હુએ અબ કયા મેરી તકદીર
બેઢબ શનીકા ગુસ્સા ગીરાં આન હો ગયા—ભગવત—૦
કયા જાનતાથાં જુલ્મ ઉઠાના પડેગા યેહ
કયા ભુલ હો ગઇ જો મએં અંજાન હોગયા
ઇસ ફીકરને હુએ ડાલ દીયા મુજકો સકતેમે
આઇના સીફત શશદરો હએરાન હો ગયા
નએરંગ યે ફલક મુઝે દખું દીખાએ કયા
દીલપર હુજુમે ગમકાજો ગમસાન હો ગયા

૧૧

ભજન કર હરકા ગુન ગાએં જપેં સબ ભગત મન ભાએ
શ્રીકે નામકી સુમરન કરલો સભી શાદ ખુશકામ
જએજએ કરકે લુભાઓ હરકો ચું હી સુબહો ઓ શામ—ભજન
ભૈરવ માહારાજકે હમ હુએ બન્દે એ બેદામ
ઇન્હીકી હમકો રખીયો માલીક અનામ—ભજન

૧૨

મન ધીર ધરો પ્યારી અબ યેહ મુશકીલ હુએ જોઆઇ
કરકર કુછન મોહન દીલમે સબ્ર ધરો
આન બાન માન જાન કાહેકો દુખાઇ—મન—૦

૧૩

દીલકો તસકીં માહારાજ નહીં મેરે રંજ યેહી મુજકો ડરાવે
થરથરી હરદમ મેરે જીગરમે છતીયન ધનધન મન ડર પાવે
જાંકો હુએ મેરી હદસેં બેકલી દરદાં ભરીથતી યાં દીખાવે
આંસુવન અખીયાં હો ગઇ ગીરીયાં સુખ દેખું કીસ દીન
યે જાવે—દીલકો૦

૧૪

મએંકુબુલ કરૂંવે નીત મોરા દ્રોલે જીતન મન હોલે—મય
સએરે ચમન કીજા સ્વામીજી દેખો જાવ શોકસે રંગ ગુલ
શન ફુલે—નીત

૧૫

હએરતકા યે રંગ દેખો ઇબરતકા યે ઢંગ દેખો
કીસયતકા નયેરંગ દેખો દહેશતકા આહંગ દેખો
કએસી યેહ અજીયત આઇ મુફ્ત યે મુસીબત આઇ
આંખોમેં અંધેરી છાઇ ઢુંઢે ઉનકો કહાં ભાઇ
માહારાજાકો કહાં પાએં બારે અલમયે કએસે ઉઠાએ
ઢુંઢનકો કહાં જાએ
ધીકા કહાં સીવારા હોગા કોસજા ઉનકો ઉતારા હોગા
કએસે અપના ગુજારા હોગા મહેલોંમે અંધીયારા હોગા
ચલો યહાંસે જલદી જાએ ઉનકો જાકર ખોજલગાએ
કીસમતસે જો ઊનકો પા

૧૬

કઐસા તુટા હુએ હમપર સીતમ કયા શનીદેવને કીયા
કહાં માહારાજકો ઉડા લે ગવા યે અજબ ગજબ હો ગયા
બડા કઠન જરન આપડા મીલેગે કહાંપે માહારાજા
કયા કહેર હુએ ઉમઠા અએવા—૦

૧૭

રે નહી ગધરાઓ બાઈજાન નાકલપાવ
નહો નહો બેકરાર છઅે રાખો આધાર જાનેદો યેહ ખીયાલ
પ્યારી સબ્ર રખો રખો—રે નહી–૦

૧૮

પડા કઐસા મુજપર યે ગમ ભારી હુઈ મુજકો જીનેસે
બેજારી–પડા—૦
નહીં મનમે અબ ધીર હમારે યકાયક પડી આનગમ
ખારી—પડા
માહારાજકો અબ કહાં પાઉં મઐ ઇસી ગમમે હુએ જાન
હમારી
ઇસી ફીક્રમે રહેનેદો મુજકો તુમ કરો નહીં અમ મેરી
દીલદારી—પડા–૦

૧૯

હરથડી નહીં દીલમે રખના યું બેકલી
હરદમ ફુહડનાં નહી ગમ રખના નીસદીન મનમે
નહી યું રખના તલમલી
થોડ દીન પાએ માહારાજ આએ મનસુખહો નહીં
પુરગમસે જાનજલી

૨૦

અએ ભગવત ઉઠાઉ મએં કએસે દુખકા બાર
કે સા કએસા અંધેર હુવા હુએ
હરદમ દમ પુરગમ હુએ એકદમ જાન
નીસ દીન દીન પલ છીન છીન યુંહી હલકાન
કબતક રહું કબતક દુખ સહું સહું સહું અએ મેરે
ભગવાન

૨૧

દરબદર બખ્તને હુએ મુજકો ફીરાયા અફસોસ
નીત નયા રોજ મુઝો રંજ દીખાયા અફસોસ
ઘર છુટા દુવાર છુટા મુલ્ક છુટા રાજ છુટા
ગરદીશો ચર્ખને યેહ હાલ બનાયા અફસોસ
દશ્ત કોહસારમે ઘોડેને ઉતારા મુજકો
પંજેમે ચોરોંકે ફીરહાય ફંસાયા અફસોસ
શુક્ર ઇસ હાલમેભી કરતા હું જાઇક હરદમ
ગોબહોત બારેઅલમ મએને ઉઠાયા અફસોસ

૨૨

મએં જાનસે ફીદાહું મએં દીલસે મુબતીલાહું
આઓ ગલે લગાલું ઔર મએં બીસારહું
હો મેરે દીલરૂબા યે માન લોકહા
કુરબાનહું નીસારહું મએ દીલસે ખ્વાસ્તગારહું
તુમ્હારી જાં ફીદાહું લોઆઓ પ્યાર કરૂં.

૨૩

જગોને મુબાગી પરીણા રાત વીતી જાયછે
રાત વીતી જાયછે વેળા બહુ થાયછે—

મોકલ્યાંછે અહીં જાણી બહુ સુભાગી
વેહેલાં ઉઠી ભ્રમવારો રાત વીતી જાયછે—જાઓને—૦

૨૪

કરદે અતામાલીક હરદમ ખાલીક બાહુમ હમ કોકૂજલ તેરા
કાયમ સદા હો દાયમ રસા મેહેરો દયા
લુત્ફીનજર તેરી હમપર ભગવત હરવકત બખ્ત સખ્ત હો
દફ્આન
તેરી કુદરત સબહુએ ભગવત હરખુશકો તરપર અએ
પરવર સુદામ

૨૫

ડોલેરે નયનમન મોરેરે સાંવરીયા
વાંકી ખબર નહી પાઇ મઍ સુંદરીયા—ડોલેરે—૦
નગરી નગરી ફીરત હેરત મઍં
છાન ફીરી મએ સગરી નગરીયા—ડોલે
તુમરી ચેરી માહારાજ હું મઍ મેહેરો દયાકી
તુમ રખીયો નજરીયા—ઢોલે

૨૬

ફૂદકને યેહ દીયા મુજકો અલમ કએસા સીતમ કએસા—ફલકને૦
ઉઠાનાયે પડા મુજકો અલમ કએસા સીતમ કએસા
હુઇથી કોન સીઅએસી ખતા મુજસે અએ પરમેશર
ઇસ સદમેને દીયા મુજકો અલમ કએસા સીતમ કએસા
સતાલે જીતના માહેજી રહે ન દુખ કોઇ બાકી
અચાનક યે હુવા મુજકો અલમ કએસા સીતમ કએસા
..ગર હએ શુક્ર પરમેશરકા બહરહાલ આબલાજીમ
..ગર હુવા મુજકો અલમ કએસા સીતમ કએસા

૨૭

..૭ મએ મોરીકાસે કહુ જાકે બતીયા સદા૦
હુ દીન રયનવા હાયરે હાય વાય
સામો સહરવા કલપે જીયરવા જરતજરત જી જાય—સદા—૦

૨૮

માહારાજ સરતાજ આએ નહીં અબ તક વો તશરીફ
લાએ નહીં—મા૦
મનસે હું દખીયા જાં નહીં સુખીયા
જી કલપાએ નહી મેરા જી કલપાએ નહી—માહારાજ૦
અબ કહાં પાઉં ઢુંઢને જાઉં
કરાર દીલ લાએ નહીં મેરા કરાર દીલ લાએ નહી—મા૦

૨૯

જીયરા નહીં ધરત હએ ધીર નહીં સબ્ર હએ મનકો
બાતેં ઉનકે પ્યારકી કયા કયા યાદ કરૂં દીલગીર

૩૦

વાય પરમેશર કએસા સીતમ હએ અખીયન નીરબહાતીહું
અલમપે કએસા અલમ ગજબકા હાયદઇ મએ પાતી હું
ગમસે નહીં હએ કુછ ધીર મનકો કરૂં મએં કીતના દીલગીર
મનકો
રંજ નહીંયે પછીર મનકો દર્દ ઉઠાઉ કબતલક ઇસક
જાનસે અબ મર જાતીહું—વાય પરમેશર—૦

૩૧

કબ ઉસસે વસ્લહો કબ ઉસસે વસ્લહો
હરઘડીયાં ઇન્તેજારીયાં સાદમાનીયાં આનહો
આએ આએ વોયહાં રાહત પાએ દીલોજાં
વો મેરા પ્યારાહો વો મેરા પ્યારોહો—હરઘડીયા૦

૩૨

અહુમ બાહુમ શાદમાં બાહુમ બાહુમ શાદ...
યે હુએ રોજે અએશ આયા મકસુદે દીલપાયા હર—..

શાદમાન

હુવા હુવા દુખને હાં હુવા હુવા સુખ અયાં
હરએક મીલ ગયા દુખ દર્દ ટલ ગયા હુઇશાખે ઉમીદ ગુલફીશાં
કરે કરે શાદીયાં રહે રહે ખુશાજમાં
ગુલે શાદી ખીલ ગયા હર બીછડા મીલ ગયા બઇ શરત રહે બેગુમ!
કહો કહો એકજાં રહો રહો ખુશખયાં
સદા હોવે ફાઇક હોમશરૂર જાઇક હો આલમમે ખુશ દીલહા

તમામ શુદ